

Leespreek over 1 Tessalonicenzen 1:1-10: Bemoedigd en uitgedaagd door de wereldkerk!

(naar aanleiding van de publicatie *Zeven brieven uit de wereldkerk*)

Thema

'Bemoedigd en uitgedaagd door de wereldkerk!'

Bijbelgedeelte

1 Tessalonicenzen 1:1-10

Eventueel kan hierbij worden gelezen: Jesaja 49:1-6 en Handelingen 2:1-13.

Liedsuggesties

- Psalm 67, Psalm 96, Psalm 99
- Psalmen voor Nu, Psalm 16 'Ik val niet uit zijn hand'
- Opwekking 167 'Samen in de naam van Jezus'
- Opwekking 347 'Ik geloof in God de Vader'
- Opwekking 454 'Zegen, aanbidding'
- Op Toonhoogte 365 'We are one in the Spirit'
- Sela, 'Laat ons samen één zijn'

Filmpjes

Op www.zevenbrieven.nl vind je een aantal filmpjes van de auteurs van het boek die je kunt vertonen in de dienst.

Mailen

Ga je de leespreek gebruiken? Ik vind het fijn om te weten; graag een mailtje naar woutervanveelen@gmail.com.

Ongelofelijk ongerust is hij.
Hoe zou het met de mensen in Tessalonica gaan?
Hebben ze het geloof behouden?
Zouden ze nog steeds zo enthousiast zijn over Jezus, de Messias?
Hij was er niet gerust op.
Als het maar goéd met ze gaat!
Paulus had heel kort in de stad Tessalonica gewerkt.
Twee, drie weken misschien.
Drie sabbatdagen achtereen had hij het goede nieuws van Jezus gebracht.
In de plaatselijke synagoge, een soort Joodse kerk.
Maar toen de eerste mensen zich bekeerden, ontstond er onrust.
Een grote groep Joden keerde zich tegen hen.
Ze waren jaloers op de vele Grieken die zich bij de gelovigen aansloten.
Deze Joden brachten de hele stad in rep en roer.
In allerijl werden Paulus en zijn medewerkers door de leerlingen in veiligheid gebracht.
Diezelfde nacht nog waren ze vertrokken.
Naar een veiligere plaats, het verderop gelegen Berea.
Maar...ook daar weten de Joden uit Tessalonica hen te vinden.
En ook daar zetten ze de mensen tegen hen op.
Opnieuw moet Paulus zich uit de voeten maken.
Hij wordt naar Athene gebracht.
Zijn medewerkers Silas en Timoteüs zullen zich later bij hem aansluiten.

Nu bevindt hij zich in Korinthe, in het zuiden van het Griekse vasteland.
Doodongerust is hij.
In die tijd had je nog geen mail of WhatsApp.
Je kon niet even een berichtje sturen: 'Alles gaat goed hier, hoor.'
Kun je je voorstellen hoe zenuwachtig je daarvan wordt?
Nog stééds heeft hij niets van Silas en Timoteüs vernomen.
Hoe zou het toch met ze gaan?
En met die jonge gemeente in Tessalonica, die hij in alle haast moest achterlaten?
Paulus houdt het gewoon niet meer...
Maar dan.....sluiten Silas en Timoteüs zich weer bij Paulus aan.
In Korinthe.
En ze nemen fantastisch goed nieuws mee: de gemeente in Tessalonica bestaat nog steeds!
Ze hebben de gelovigen opgezocht, en die hebben zich dapper staande gehouden.

Er is daar zelfs een bloeiende gemeente ontstaan.
Een gemeenschap van mensen die van God houden en Jezus willen navolgen.
Terwijl ze dagelijks te maken hebben met vervolging en tegenwerking.
Wát een opluchting:
Paulus hoeft zich nergens zorgen over te maken!
Hij is zó gerustgesteld, dat hij meteen een enthousiaste bedankbrief opstelt voor de gemeente in Tessalonica.
En dat is de brief waarvan we vandaag het eerste gedeelte gelezen hebben.
Voelde je ook de opluchting bij Paulus, toen we de brief zonet lazen?

++

Wat Paulus meemaakt, dat is nou precies de bemoedigende boodschap van Pinksteren.
Pinksteren is een feest dat je geruststelt.
Met het Pinksterfeest, zo'n 2000 jaar geleden, gaf God het startsein voor de wereldwijde verkondiging van het evangelie.
Vanaf die eerste Pinksterdag is het evangelie de hele wereld overgegaan.
Als een lopend vuurtje.
Goed nieuws: bij Jezus ben je veilig, want Hij stierf voor ons en Hij leeft, en zijn Koninkrijk komt!
Op alle continenten zijn kerken gesticht.
Met miljarden andere mensen deel je hetzelfde geloof.
Wat een enorme geruststelling:
Je bent niet de enige die in Jezus gelooft.
Je staat er niet alleen voor.
Ook al lopen de kerken in West-Europa leeg – je hoort bij een wereldwijde familie.
In Afrika, Azië en Latijns-Amerika bloeit de kerk!
Maar ook dichterbij huis: wist je dat in Frankrijk elke 10 dagen een nieuwe gemeente wordt gesticht?
Het Bijbelboek Openbaring spreekt over een onafzienbare menigte, die niemand tellen kan.
Wat kunnen wij ons zorgen maken.
Over de toekomst van de kerk en of we het geloof kunnen overdragen op volgende generaties.
Over kinderen en kleinkinderen, vrienden, burens.
Over een wereld in nood.
Pinksteren stelt je gerust: de Geest is uitgestort, maak je niet zo druk!

God zelf zorgt voor de verspreiding van het evangelie.
Hij waakt over zijn plan.
Het moet voor Paulus een heel leerzame ervaring zijn geweest, een
ervaring die hem nederig maakte.
Wat had hij een zórgen!
Maar Góð zorgt.
Het hangt allemaal niet van jou en mij af.
Eens te meer beseft Paulus dat hij in zijn werk volledig afhankelijk is van
Gods Geest.
Ten diepste is het de heilige Geest die mensen in vuur en vlam zet voor
Jezus.
De Geest van Pinksteren.
In de tekst van vandaag zet Paulus daar een dikke streep onder, kijk
maar in vers 5 en 6.
Het is dankzij de Geest dat mensen gaan geloven en blijven geloven –
Paulus zélf heeft er niet zo gek veel aan gedaan.
Drie sabbatdagen preken – *that's it*.
Voor de rest?
Gods werk!
Door de kracht en de vreugde van de Geest van Jezus zijn de mensen er
voor blijven gaan.
Wát een opluchting, wát een geruststelling.
God zelf waakt over zijn plan.
Telkens weer wakkert de Geest van Jezus het vuur van het geloof aan.
Wereldwijd laait het op.
Juist door je contact met ándere christenen, met buitenlandse
christenen, ga je dat zien:
Gods Koninkrijk is niet te stuiten!
En dat heeft de Heer toch zelf beloofd?
'Zoals de zee vol water is, zo zal de aarde vol zijn van kennis van de
majesteit van de Heer!' (Hab. 2:14).

++

Maar er is méér.
Want Paulus is niet alleen door het bericht over de gelovigen in
Tessalonica gerustgesteld –
hij wordt ook door hen geïnspireerd!
Door hun geloof en enthousiasme houden ze andere gelovigen een
spiegel voor.
Kijk maar in vers 7.

Daar zegt Paulus dat de gemeente in Tessalonica een voorbeeld is geworden voor álle gelovigen in de wijde omtrek.
En verderop in vers 9: 'Iedereen praat erover.'
Hoe zijn ze dan een voorbeeld, waar praat iedereen dan over?
Hoe houden ze anderen een spiegel voor?
Door te laten zien waar het geloof in de kern om draait, zegt Paulus in vers 9 en 10.
Ze hebben radicaal gebroken met hun oude goden.
Zich bekeerd tot God, de enige echte God.
En verwachten Jezus uit de hemel, bij wie ze veilig zijn als God de wereld zal oordelen.
Door de Tessalonicenzen ziet Paulus opeens weer heel scherp wat het betekent om voor Jezus te kiezen.
Dat je afstand neemt van je oude leven, dat je dagelijks met en voor God leeft
en uitziet naar Christus' terugkeer.
In het Grieks staat voor 'afgoden' het woord 'idool'.
Dit woord werd in het oude Grieks ook gebruikt voor spiegelbeeld.
Bijvoorbeeld een spiegelbeeld in het water.
Als je ernaar grijpt, is het weg.
Idolen, dat zijn nepgoden, namaakgoden.
Ze bestaan niet echt.
Als je ze nodig hebt, als je ernaar grijpt, zijn ze weg.
Ze laten het altijd afweten.
Heel bewust hebben de Tessalonicenzen afstand genomen van hun oude goden.
Die nepgoden – goden waar je eigenlijk niets hebt.
Om de levende en ware God te dienen, zegt Paulus.
Dat betekent: de God die wél echt bestaat en op wie je wél kunt bouwen.
Die waarachtig is, betrouwbaar is.
En daardoor richten ze zich op wat blijvend is: het Koninkrijk van de hemel.
De dag waarop God door zijn Zoon Jezus alles komt rechtzetten op aarde.
Wat een getuigenis!

Als je de brief aan de Tessalonicenzen leest, dan zie je dat Paulus diep geraakt is door het voorbeeld van deze Griekse gemeente.
Ze laten hem en zijn medewerkers zien waar het christelijk geloof in de kern om draait.

Nu zijn de rollen omgekeerd:

Paulus geeft niet meer alleen, hij ontvangt óók – nog veel meer dan hij ze ooit had gegeven!

Ook zó werkt Gods Geest, de Geest van Pinksteren.

Met Pinksteren verbindt de Geest je aan een wereldwijde familie.

Die familie krijg je van God:

om je te troosten én aan te sporen, te bemoedigen én te prikkelen, hoop te geven én wakker te schudden:

Misschien viel het je op dat Paulus een soort drieslag gebruikt:

verleden, heden, toekomst.

Breken met je verleden, God dienen in het heden, Jezus verwachten in de toekomst –

dát is nog eens een ommekeer.

En daardoor stuitten de Tessalonicenzen op veel verzet!

Het was het waard.

Want het kennen van God en Christus overtreft alles...

Zo houden de Tessalonicenzen ons een spiegel voor: hoe is die verandering zichtbaar in ons leven?

Wanneer heb jij voor het laatst bewust voor God gekozen?

Wanneer ben jij voor het laatst op je knieën gegaan?

Hoe zit het eigenlijk met ons en...ónze afgoden?

Contact met ándere christenen, met buitenlandse christenen, kan soms bést confronterend zijn.

Nee, je hoeft niet te gaan geloven als een Keniaan, Indonesiër of Surinamer.

Het christelijk geloof heeft de fantastische eigenschap dat het zich thuis kan voelen in elke cultuur en taal.

Het wereldchristendom is een smeltkroes van culturen.

Maar telkens klinkt wel de vraag:

Hoe is de kern van geloven zichtbaar in jouw leven?

Breken met je verleden, God dienen in het heden, Jezus verwachten in de toekomst?

Waar vertrouw jij eigenlijk op? Waardoor worden jouw dagelijkse keuzes bepaald?

En welke ruimte heb jij nog voor God in je leven?

Voor wie leef je eigenlijk?

Welke hoop heb je?

Zo worden wij vandaag – net als Paulus – bemoedigd en uitgedaagd door de wereldkerk.

Aan jou de vraag: sta je ervoor open?

++

Toen ik betrokken was bij het zendingswerk vanuit de Utrechtse kerken (GKv)

hadden we een keer een Congolese predikant over de vloer.

Hij wilde graag een goede jeep voor het zendingswerk van zijn Congolese kerk.

Ons zendingscomité vond het verzoek eigenlijk maar niks.

Zo'n fourwheeldrive kost al gauw een duizenden euro's.

En wat als hij stuk gaat?

Weggegooid geld!

Voorzichtig lieten we aan hem doorschemeren dat we het een ingewikkelde hulpvraag vonden.

Tijdens de pauze nam de predikant mij mee naar buiten.

En hij wees me op de auto's waarmee de Nederlandse afgevaardigden naar de vergaderlocatie gekomen waren.

Prachtige glanzende bakken, dure merken, geen deukje of krasje te zien...

En ik schaamde me...

Die dag wees deze Congolese broeder mij op mijn afgoden:

mijn controledrang, mijn afhankelijkheid van geld en goed.

Dat ik mijn zekerheid stiekem toch in mijn welvaart en inkomen zoek.

Pijnlijk.

Maar ook heel gaaf.

Want zó werkt de Pinkstergeest.

Hij geeft je een wereldwijde familie.

Om je te bemoedigen én uit te dagen, te troosten én te prikkelen.

Echt waar, je staat er niet alleen voor.

Overal ter wereld zijn er mensen

die breken met hun verleden, God dienen in het heden, Jezus verwachten in de toekomst.

Mag daarvan iets te merken zijn in jouw leven?

Amen